тая среща с него,
Как бързах аз за ~~това на срещата~~,
как хулех времето, че то не бърза! —
~~И хулех бавния ход на времето!~~ —
И струваше ми се минутата за час!
~~Струваше ми се час, минута ще му~~
~~презивея!~~

огнена
Му радост ~~като огън~~ гореше сърцето,
~~пламеневаше~~,
като градинка зиме
Му изведнаж ~~скръб го връхлита, като~~
жестока скръб го връхлетяра..
~~зима в градината...~~

[И
Хубян, каква е мъка: да се влю-
биш!..

И
Хубян, ти ми кажи че сега той
Аз не зная
ще дойде... Ще дойде!... ~~Не зная~~,
как да скрия
~~спокойно~~ — любовния си плам — за говоря
~~любовта си... спокойно да говоря~~,
спокойно — и да гледам както майка
~~Да лия ям седя и гледам — както~~
ме учеше в детинските години —
~~майка ми ме учила~~.
за не стигнат
Боя се, ~~много~~ силите ~~да~~ ми ~~изменят~~.
Но аз
Сега ~~ще~~ влезе той... ~~Аз~~ забравих
корали
В косите си ~~коралите мама~~ да
Приветствените думи все повтарях, вплета!..
~~Повтарях цял ден аз словата на при-~~
~~ветствието~~
— всичко вече аз забравих!
И ето ~~искам да си спомня... забравих~~
~~всичко!~~..